

чук—Варна. Да се отпуснатъ 2000 фр. извънредни на Статова, тъне въ сиромашия и дългове. Адженовъ ще бжде назначенъ княжески комисаръ въ София. Вечеръта отидохме съ Стоилова за пръвъ пжтъ у Вълковича, да го посетимъ въ новото му жилище; боленъ, съ кожухъ, physiognomie of an old tchorbadji [физиономия на старъ чорбаджия]. Исторически спомени: една генерация хора, които въ борбата за гръцката свобода сж мислили за отечеството си — това сж бегликчиитѣ, друга генерация елинисти (Протичъ и т. н.) съ солидно класическо образование, две стари поколѣния, които измиратъ; иде трето съ повърхностно лустро на модерна Европа. Братътъ на Вълковича Танасаки се училъ въ Парижъ (около 1828 г. билъ изпратенъ тамъ като момче отъ баща си отъ Коприщица), борилъ се за свобода на о. Критъ. Какъ сжщиятъ Танасаки съ единъ търновецъ и 30—40 български работници искалъ да освободи Неофитъ Бозвелията отъ Халки, нападнали манастира, искали да изкъртятъ затвора, повдигнала се тревога на острова, стекли се халкийцитѣ; българитѣ влѣзли въ черквата, запалили свѣщи и се прекръстили, като че нищо не е станало, дошли да се помолятъ и видѣли тамъ едного да вика за помощъ, искали да му отворятъ. Били затворени, ала търновецътъ билъ румънски поданикъ, та билъ пуснатъ, той помогналъ и на другаря си. Вследствие на това Неофитъ билъ премѣстенъ на Атонъ, гдето и умрѣлъ.—Много лошо впечатление прави въ града тридневниятъ Housarrest (домашенъ арестъ) на prefect Храновъ, наложенъ му отъ Ремлингена за „дързостъ“—питалъ го трѣбва ли да дава още рапорти, да ли ходятъ подозрителни лица изъ окръга; сжщевременно [това наказание] е отпечатано въ Държавенъ вестникъ отъ срѣда, гдето преди него стои известието — че въ вторникъ е билъ виканъ отъ княза. Това е противъ закона за чиновницитѣ.

Днесъ сутринъта на 6 ч. князътъ замина за Рила и стигналъ тамъ на 6 ч. вечеръта. Облачно, вечеръта дъждъ. Бѣхъ три пжти на разходка. Сутринъта дойде у мене да ме посети Д. Храновъ. Писахъ разни писма. „Марица“ е свършено доволна отъ държавния съветъ. Получихъ писмо отъ Ески Заара отъ Илиева, много сърдечно. Вечеръта бѣхъ съ Йовановича (пристигналъ вчера) въ градината при музика; нашитѣ постройки, още 5 седмици ще може да се работи.—Вечеръта седѣхме край самовара, у насъ бѣха Вълковичъ и В. Д. Стояновъ, разговаряхме за какво ли не. Замѣстникътъ на прокурора Вълко Нейчовъ въ Пловдивъ голъ тичалъ изъ града; веднажъ въ Цариградъ излѣзълъ по риза на моста; луди сждии (!). Обществото въ Бургасъ, четири български партии, ядатъ се помежду си. Гнусно разбойничество и въ Сливенъ, единственъ Икономовъ тамъ държалъ своитѣ работи въ редъ, следъ него никой не може я изкара.